

1 היא בחי' הקליפה וסט"א יש לה יניקה ואחיזה כו' . . וצריך לעורר בחי' משפט למעלה שלא יומשך חיות
2 ויניקה אלא בסטרא דקדושה כו'".

3 ועד"ז בנדו"ד - שכדי שהגילוי אור שע"י נס פך השמן בהדלקת המנורה יומשך רק בקדושה, ולא תהי'
4 יניקת החיצונים, צ"ל ההקדמה דנצחון המלחמה, שהרי ענין המלחמה הוא לבטל הקליפות כו'.

5 ואילו בסהמ"צ מבואר ענין נצחון המלחמה ביום כ"ד (לא בתור הכנה לנס פך השמן, אלא) כענין בפני
6 עצמו.

7 ויש בזה מה שאין בזה: כאשר ענין הנצחון במלחמה שביום כ"ד בא בתור הכנה לנס פך השמן שביום כ"ה,
8 כהביאור בתו"א - יש מעלה ביום כ"ד ששייך כבר לחנוכה (ערב חנוכה), אבל לאידך גיסא, הרי זה גם חסרון
9 - שהוא רק הכנה לענין הבא לאחריו, ואילו מצד עצמו אין בו ענין ומעלה מיוחדים. וזהו מה שניתוסף ע"י
10 הביאור בסהמ"צ - שביום כ"ד יש גם ענין ומעלה בפני עצמם.

11 ד. ונמצא, שביום כ"ד כסלו יש ב' מעלות:
12 א) ערב חנוכה, שהוא הכנה לשמונת ימי חנוכה (וכנ"ל שגם נצחון המלחמה ביום כ"ד הוא הכנה לנס פך
13 השמן ביום כ"ה), ובהדגשה יתירה בקביעות שנה זו שערב חנוכה חל ביום השבת, ש"מיני' מתברכין כולוהו
14 יומין"¹³, והרי ימי שבוע זה הם ימי החנוכה.

15 ב) ענין בפני עצמו - שבו אירע נס נצחון המלחמה, שנוסף על היותו הכנה לנס פך השמן, הרי הוא נס
16 גדול גם מצד עצמו, וכמבואר בארוכה בנוסח ד"ועל הנסים", שעיקרו בנוגע לנצחון המלחמה (ורק בסיומו נזכר
17 ענין הדלקת הנרות), וגם אם לא הי' נס פך השמן, הי' ראוי לקבוע יו"ט על הנס דנצחון המלחמה (אלא שיש
18 סיבה שקביעת היו"ט היתה על נס פך השמן דוקא)¹⁴.

19 ה. והענין בזה:
20 תוכן ענין נצחון המלחמה (ענינו המיוחד של יום כ"ד כסלו) בעבודת האדם הוא - "סור מרע", שזהו כללות
21 הענין דמצוות לא תעשה.

22 והרי גם בענין דסור מרע, מצוות לא תעשה, יש ב' ענינים:

23 א) הכנה ל"עשה טוב", שזהו העיקר, שהרי המשכת האור נעשית ע"י מצוות עשה, "עשה טוב", אלא שבתור
24 הכנה לזה צריך להיות הענין ד"סור מרע", ע"י שמירת מצוות לא תעשה. וכמבואר בלקו"ת¹⁵ שזהו "ע"ד משל
25 המלך כשרוצה להיות לו דירה בבית חדש, אזי מתחילה צריך לנקותה מכל טינוף ולכלוך", וכך צריך תחילה
26 "לבער הרע . . שלא יהי' שום לכלוך וטינוף ח"ו", ואח"כ יכול להיות קיום מצוות עשה שזהו "עד"מ תיקון
27 וסידור כלים נאים שע"יז יהי' הדירה בתחתונים".

28 ב) ענין בפני עצמו - כידוע¹⁶ שגם ע"י מצוות לא תעשה נמשך אור, ואדרבה, "מעלת האורות הנמשכים
29 ע"י ל"ת גדולים וגבוהים יותר מהנמשכים ע"י מ"ע", והיינו לפי ש"רשש הל"ת . . מבחי' י"ה", למעלה מ"מצוות
30 עשה שנמשכים מבחי' ו"ה", אלא "שאינ לאותו האור כלי שיוכל לשכון בו בבחי' הן ע"י מעשה, רק ע"י לאו
31 ושליה כו'", "ודוגמא לזה¹⁷ במצות תפילין, דתפלה של ראש מצוה בפ"ע, ולמנהג ספרדים אין מברכים עלי',
32 מפני שהמשכה זו היא ממקום נעלה מאד שאין מגיע שם אתעדל"ת כו'", וזהו גם הטעם שאין מברכים על
33 מצוות לא תעשה¹⁸.

34 ו. אמנם, אף שיש מעלה בענין נצחון המלחמה, סור מרע, מצוות לא תעשה, כפי שהוא ענין בפני עצמו,
35 הרי עיקר ההמשכה בגילוי היא ע"י פך השמן, עשה טוב, מצוות עשה. וכאמור לעיל, שעל מצוות לא תעשה
36 אין מברכים, והיינו, שענין הברכה, שמורה על ההמשכה בפועל ובגלוי, הוא דוקא ע"י עשה טוב, ואילו האור
37 שנמשך ע"י סור מרע הוא אור נעלה ביותר, שיתגלה רק לעתיד לבוא; ומה ששייך להמשכה עתה בפועל ובגלוי

(13) זח"ב סג, ב. פח, א.

(16) ראה תו"א שמות נב, סע"ג ואילך. לקו"ת פקודי ג, ב ואילך.

(17) ראה סה"מ תש"ג ע' 15. וראה גם תו"א שם נב, סע"ב.

(14) ראה גם שיחת ש"פ מקץ, שבת חנוכה בתחלתה (לקמן ע')

(18) ראה גם תורת מנחם סה"מ תמוז ע' ס.

(310). וש"נ.

(15) צו טז, סע"א ואילך. בלק ע, ג.